

Sünnet mevsimi

HASAN BÜLENT
KAHRAMAN

Adam sokağın ortasında durdurmuş küçücük oğlan çocuklarını 'muayene'

ediyor. Pantolonlarını sıyırıp sünnetli mi sünnetsiz mi diye cinsel organlarına bakıyor. Tabii bazı çocuklar korkudan kaçışıyor. Ama kimse buna ses çıkarmıyor. Sünnetçiler ve bir toplu sünnet 'kıyımı' daha 'hayır' vs. gibi kavramlarla alkışlanıyor. Yakalanan çocuklar bağırış çağırış kesiliyorlar.

Benim bildiğim, sünnet hadisesinin üstünde bugüne kadar dönüp dönüp duran tek yazarımız Çetin Altan. Bu meseleye değindiği yazılarında o da daha çok yanlış sünneti söz konusu eder. Gerçi o da vurgulamıştır ama bence bu işin asıl gerçeği yanlış sünnetten ziyade sünnetin getirdiği travmadır. Ve düşünün ki, bu toplumda milyonlarca oğlan çocuğu bu travmadan, bu şiddetten geçerek erkek oluyor. Sünnet olma bizde 'erkekleşme'dir. Dolayısıyla erkekliğin bir şiddetle, bir fiziksel müdahaleyle özdeşleştirilmediğini kim, nasıl söyleyebilir? Bu olgunun toplumsal cinsel hayatımız üstündeki etkileri ise tam bir meçhul. Kadına dönük şiddetten başlayarak benzeri birçok şeyi eğitim gibi toplumsal değişkenlerle açıklıyoruz ama bu oluşumun o türden gelişmeler üstündeki etkisini bugüne kadar kimse çözümlenmiş değil.

Sünnet tek başına bir olgu değil. Sorun onun da bir parçasını oluşturduğu cinsel kültürümüz. Türkiye cinselliğini oluşturan bilinçaltını bilmiyor. Bir Ortadoğu ülkesi sıfatıyla sahip olduğu kültürel altyapı ve bilinçaltı tabii ki, Batılı bilinçaltından farklıdır. O nedenle Freudcu bir yaklaşım hemen ve tıpatıp bu topluma uydurulamaz. Freud metafiziğine baştan beri yöneltilen bu eleştiri elbette geçerlidir ama öte yandan kendi kültürel psikiyatrimizle ilgili çalışmalar da yok denecek kadar azdır. Cengiz Güleç'in daha genel çizgili okumaları, M. Bilgin Saydam'ın Deli Dumrul'dan hareketle oluşturmaya çalıştığı yorum eşikleri dışında çok az şeye yönelmiştir ilgili çevreler. Buna daha farklı bir düzeyde de olsa son olarak İskender Savaşır'ın sözcükler bağlamında yaptığı çalışma eklenebilir.

Oysa ben bilinçaltımızın enikonu karmaşık olduğu kanısındayım. Çocukların pantolonlarını o kadar doğallıkla indirebilen ve tepki almaktan ziyade alkış toplayan hareket bence birçok 'sapkınlığımızın' açık bir göstergesi ve ilanıdır. Genel ahlak anlayışımızdaki ikiyüzlülüğün cinsellik söz konusu olduğu zaman nerelere varabileceği Zeki Müren örneğine bakılarak anlaşılabilir. Benim her zaman 'Türkiye'de erkeklerin anneleri karıları, karıları anneleridir' diye özetlemeye çalıştığım gerçeğimize, bir arkadaşım 'hepimiz dul avrat çocuğuyuz' diyerek katkıda bulunur. Öte yandan bir başka arkadaşım ile yan yana geldiğimizde benim küfürlerimizi çözümlediğim çalışmamın kapsadığı örneklerden hareket ederek içerdikleri farklı sapıklık göstergeleri üstünde konuşuruz. Köy cinselliğini zamanında bir tek Cengiz Tuncer, 'Kerkenez' diye bir roman da yazmıştı. Divan edebiyatındaki cinselliğin içerdiği eşcinsel ve oğlancılık boyutlarını bir iki örnek dışında gerçek anlamda ele almadık. Erkek erkeğe 'muhabbetlerimizin' boyutlarını ve derinliğini sadece Türkiye'deki kahve sayısına bakarak ölçmeye çalışıyoruz. Askerliğin cinsellikle olan ilişkisi bir başka tabu. Kısacası bu kadar bol malzemedeki bu kadar zayıf ürünün çıkarılmasının bizatihi kendisi başlı başına bir göstergedir.

Ama, kimbilir belki bu da tıpkı sünnetin getirdiği erkekleşme övüntümüz gibi bir durumdur da ben bilmiyorum. Üstelik bakın ben de kendi sünnet deneyimimle ilgili bir tek sözcük yazmadım.